

A megbízhatóságáról...

Köszöntés: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam (Jer 29, 11-13).” Ámen.

Gyülekező ének: 454. dicséret: „Ez a világ csak baj halma...”

Fennálló ének: 283. dicséret 1. verse: „Az Úrnak jóvolta napjainkhoz...”

Fő ének: 283. dicséret: 2-5. versei: „Jó Atyánk az elmúlt esztendő...”

Köszöntés: „Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja örökké minden ember az ő szent nevét! Mert nem szégyellem az evangéliumot... (Zsolt 145,21; Róm 1,16a).” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 2. fejezete 1-25. versei: *„Miután sokan vállalkoztak már arra, hogy írásba foglalják a közöttünk beteljesedett eseményeket úgy, amint ránk hagyták azok, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az igének: magam is jónak láttam, hogy miután elejétől kezdve mindennek pontosan utánajártam, szép rendben megírjam neked, nagyra becsült Teofilosz, hogy meggyőződhesz annak a megbízhatóságáról, amire tanítottak. Heródesnek, Júdea királyának idejében élt egy pap, név szerint Zakariás, Abijjá rendjéből; a felesége, Erzsébet Áron leányai közül való volt. Igazak voltak mindketten Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr minden parancsolata és rendelése szerint. Nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten idősek voltak. Történt pedig egyszer, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatát végezte Isten előtt, a papi szolgálat szokott módja szerint, sorsolással őt jelölték ki arra, hogy bemessen az Úr templomába, és bemutassa az illatáldozatot. Az egész nép pedig kint imádkozott az illatáldozat órájában. Ekkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt az illatáldozati oltár mellett jobb felől. Amikor Zakariás meglátta, megrettent, és félelem szállta meg. De az angyal így szólt hozzá: Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak. Örömod lesz ő és vigasságod, és sokan örülnek majd az ő születésének, mert nagy lesz ő az Úr előtt, bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel, Izráel fiai közül sokakat visszatérít majd az Úrhoz, az ő Istenükhöz, és őelőtte jár Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez térítse, és az engedetleneket az igazak lelkületére, hogy felkészült népet állítson az Úr elé. Zakariás így szólt az angyalhoz: Miből tudom meg ezt? Hiszen én már öreg*

vagyok, és a feleségem is igen idős. Az angyal pedig így válaszolt: Én Gábrriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Elküldött engem, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt. De íme, most megnémulsz, és nem tudsz megszólalni egészen addig, amíg ezek végbe nem mennek, mert nem hittél szavaimnak, amelyek be fognak teljesedni a maguk idejében. A nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy olyan sokáig marad a templomban. Amikor mégis kijött, nem tudott hozzájuk szólni, és megértették, hogy látomást látott a templomban. Ő pedig csak integetett nekik, de néma maradt. Amikor leteltek papi szolgálatának napjai, hazament. E napok után fogant felesége, Erzsébet, és öt hónapon át nem mutatkozott. Ezt mondta: Így tett velem az Úr azokban a napokban, amikor gondja volt arra, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt."

Előima: Köszönjük Istenünk, örökkévaló Atyánk az Úr Jézus Krisztusban, hogy szavadnak nemcsak súlya van, hanem eget és földet rengető hatalma. Hálásak vagyunk Neked ezért a délelőttért, hogy az új esztendő első napján is megállhatunk Előtted és a vak homályba látásoddal Veled együtt beletekinthetünk. Adj most békességet, Békesség Fejedelme, hogy amikor az előttünk álló mérhető időre gondolunk, akkor Veled, Aki mindig ugyanaz vagy, bátran lépünk ki és merjünk ne csak álmodni és álmodozni, hanem közösségbe gondolkodni. Adj most tanácsot, Csodálatos Tanácsos, hogy amikor a hétköznapiok sűrűjéről gondolkodunk, akkor bennünket ne fogjon el a félelem, hanem ragyogjunk, mint a csillagok a hitetlen nemzetség között. Légy utunk, amikor zsákutcába érünk és Te mond életünkben a legkeményebb döntést, hátra arc. Légy igazságunk, hogy amikor perlekedünk, akkor ne essünk az öngazolás csapdájába, hanem mélyre ható kegyelmed és magasságokat legyőző irgalmad küzdelmes voltát villantsd fel előttünk, hogy nézzünk fel Jézusra, hitünk szerzőjére és bevezetőjére. Légy életünk, mert Akiben élet van, az tud erősíteni, éltetni és táplálni. Kérünk, várva evangéliumodra, szólj hozzánk egészen személyesen, úgy ahogy csak Te tudsz szólni, és változtasd meg életünk menetét. Adj tisztánlátást a ködös időszakokban és taníts, vezet, hogy újévi könyörgésünk áldott és megszentelt legyen. Jézusért, Aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, hallgass meg minket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 191. dicséret: „Ez esztendőt áldással...”

Textus: Lukács evangéliuma 1. fejezet 4. verse: „*hogy meggyőződhes annak a megbízhatóságáról, amire tanítottak.*”

**Az év első napján Urunkat kereső ünneplő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézusban!**

Nem rég egy beteg kisgyermek keresztelese alkalmával szegezte nekem a kérdést a fájdalommal rám tekintő édesapa gyülekezeti termünkben: „Minden könyvét elolvasta már, tiszteletes úr? Kérdésében éreztem egyszerre a szemrehányást és a kíváncsiságot is. Nem válaszoltam a kérdésére, de akarva akaratlanul visszakérdeztem: „Hányszor tetszett élete folyamán elolvasni a Könyvek könyvét? Majd elmondtam neki, hogy napomat reggeli csendességem áldásai aranyozzák be, és nem fogható Bibliaolvasásom egyetlen egy könyv olvasásához sem, mert hittel köt össze Ővele, Aki átírja nap mint nap életem lapjait élő szavával. Amikor Lukács evangéliumát kezdjük olvasni ez új év elején és ajánlással nyit Lukács minden Istent szerető emberhez, tehozzád is, szeretett testvérem, akkor mindig eszembe jut Szabó Magda sora: *„egyetlen könyv van az életemben, amelyik nem szorul ajánlásra, a Szentírás.”* Porosodhat a polcon, de kiolvashatatlan. Ha lelki szükségét érzem, nem csak beleolvasok, átlapozom, megnézegetem, vagy épp beleszagolok. Evangéliumot olvasok, mert az érthető. Örömhírt közöl velem az Úr, mert azt nem lehet félre magyarázni vagy épp belemagyarázni dolgokat. Csak röviden és velősen örömet, boldogságot, harmóniát, csendet teremt egy szempillantás alatt. 24 fejezet a teljes örömről. 24 fejezet a beteljesedésről. 24 fejezet az ígéretektől a feltámadott Krisztusig. Tájékoztató csupán? Tájékozódás talán? Értelmi és érzelmi intelligencia szintem növelését szolgálja? Nem, evangélium, örömhír, amit nem szégyellek, amit óhajtok és várok, amit nemcsak olvasok, hanem mindenkor átélem, ott vagyok, én is részese vagyok, élek Átala, mert Bennem él. Éltető szava minden. Bátorító üzenete útmutató. Ezért fontos, hogy hasogassuk az Igét Urunk 2025. esztendejében is. Ezért fontos, hogy járjunk bibliaórákra. Ezért fontos, hogy közösséget vállaljunk a testvérekkel. Ezért fontos, hogy Jézus szóljon hozzánk. Amilyen testvéri közösség van köztünk, és amilyen közösséget alkotunk Isten szavával, olyan a mi közösségünk Istennel is. El ne felejtjük. Megbízhatóság... (Lk 1,4) Biztonság (ApCsel 5,23); szilárdság (IThessz 5,3). Háromszor szerepel ez a

görög szó az Újszövetségben. Érdekességképpen jegyzem meg, hogy az aszfalt szavunk ebből a görög szóból származik, de nem lehet egy lapon említeni a Biblia megbízhatóságát a mostanság garantált útviszonyok minőségével. Megbízható a Szentírás. Szent igaz, ami Benne írva van. Bomba biztos, hogy beteljesedik az Úr Igéje. Az első, aki ebben a megbízhatóságban, beton biztos igazságban kételkedik, éppen egy pap, Zakariás. Gábrriel üzenetére nem tud hittel válaszolni. Gábrriel „ne félj” névszerinti megszólítására és útmutatására nem tud igennel felelni. Félt, mert látja a korlátjait és nem veszi észre, hogy Isten nem a képességeivel rendelkező embereket keresi, hanem azokat, akiknek az életében nagy kegyelemre van szükség. Zakariás nem tud emlékezni, és személye bennünket is emlékeztet arra, hogy gyakran nem az Úrra függesszük szemünket. Nem az Úr az első, amikor megszólít, hanem önmagunk éne és lénye. Zakariás papként mindent megtanult. Az áldozatok bemutatása már beleivódott a kezébe, minden rutin volt, de Isten eltér a begyakorolt és testre szabott feladatsoroktól. Nem minden matekpéldának egy megoldása van, és Zakariásnak, aki fehéren-feketén lát, egyszerre szembe kell néznie azzal, hogy Isten kegyelme nagyon változatos utakon ér célba. Még őt is felhasználja annak ellenére, hogy Zakariás úgy gondolta, hogy ezt az utolsó szolgálatot még elvégzi és számára bezárultak az ajtók. Urunk irgalma nem a kötelező köröket futja meg, hanem a szabadítást, népe felmentését célozza meg. Jézus útja minden út. Az úttalan utak is járhatóvá lesznek, amikor Isten kimondja: „Ne félj, Zakariás!” A látatlanba vezető ösvények is láthatók lesznek, amikor Isten kimondja: „Ne félj, Zakariás!” De vajon a számunkra lehetetlen dolgok közepette van kéz, amely kinyúl, és azt mondja: „Csak vezess Uram, végig és fogd kezem!” (RÉ 462. dicséret 1. verse) Ő lenyúlt a magasból, belenyúlt az áldozatot bemutató pap rutinos ünnepnapjába és azt mondta: „Ne félj, Zakariás!” Emlékeztet, hogy a lehetetlen kategória is a sok lehetőséget tárja elénk, mert Ő elindít egy olyan lavinát, amit csak hálaadással és nem kételkedéssel lehet fogadni. Drága testvérek! Isten ma szól: „Ne félj!” Addig, amíg el nem hiszed, hogy Ő képes a

meddőt is szülő asszonnyá formálni, addig elnémulsz. Némulj el ma Isten előtt, ha kételkedve, félelemmel teli napokat látsz magad előtt 2025-ben. Némulj el, és némítsd el az Úr, hogy lásd, az Úrnak terve van veled és nem olyan Isten, Aki ne tudna megsegíteni, Ő emlékeztet csodálatos tetteire, mert amit adott, az mind annak a tanújele, hogy keres és szeret. Zakariás megnémult, amíg hite nem lett mustármagnyi hit. Zakariás elnyerte Isten ítéletét, mert nem tudott emlékezni a nagy csodákra. Zakariást a rutin a lehetetlenség konokságába taszította. Zakariást a megszokott életvitel begyepesedetté, a begyakorolt mozdulat mozdulatlaná tette hitében, szeretetében és reménységében. Megállt. Megrekedt. Megszeppent. Megálljt parancsolt még a kiáradó isteni kegyelemnek, de éppen némaságában eszmélt rá arra, hogy azért szerződtette az Úr, hogy közvetítse a kegyelmet, ne pedig gátolja az evangélium terjedését. Amikor pedig meg kell szólalnia, mert Isten szava beteljesedett, akkor írásban is és szóban is csak az Úr szavát erősíti meg. Életével azt pecsételi meg, amit a Seregek Ura tolmácsolt neki. Vajon mi, kedves testvérek, megszólíthatóak leszünk ebben az újesztendőben a megbízható Ige által? Vajon, kedves testvérek, azonnal elfogadjuk az Úr szavát, és megbízhatónak tartjuk minden körülmények között, még akkor is, ha kimozdít a mi saját komfortzónánkból? Vajon, kedves testvérek, ráállunk Isten örökérvényű üzenetére, amikor Ő szól, vagy a kételkedésbe merülünk és azt mondjuk, kivárunk, legyen bölcsebb, merészebb, odaadóbb, serényebb más, valaki más, ne én legyek már ismét az első. Lehetséges? Lehetetlen? Gábiel angyal közölte Zakariással Isten üzenetét. Feltárta előtte a szentélyben az igazságot, a valóságot, még akkor is, ha a vezetékre éppen Zakariás állt rá két lábbal és nem engedte, hogy tovább áradjon az Úrtól jött drága evangélium. Szól az Úr, Isten kijelenti önmagát, szól az Atya, a Fiú és a Szentlélek Isten, közli akaratát. Lukács ezt papírra vetette és éppen bizonyágtevését egy kételkedő ószövetségi pappal kezdte, aki által megmutatta, hogy az engedelmesség több mint az emberi akarat. Mit vársz a 2025-ös esztendőttől? Dávid királlyal valld meg: *„Egy dolgot kérek az*

Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az Úr, és gyönyörködhessem templomában [...] Uram, taníts meg utadra, vezess a helyes ösvényen (Zsolt 27,4).“ Megbízhatóság és szavahihetőség egy könyvben található, a Könyvek könyvében. Transzparens üzenet mindenki számára, mert teljes öröm van Nála. Ámen.

Utóima: „Az Úr azonban ezt mondta nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok! Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! – így szólt az Úr (Jer 1,7-8).“

„Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot (Lk 12,32).“

„Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az Úrban bíz, az oltalmat talál. Sokan igyekeznek az uralkodó elé, pedig az Úr szolgálat igazságot az embernek (Péld 29,25-26).“

„Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít (IVMóz 23,19)?“

„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette a házát (Mt 7,24).“

„Kezredre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, igaz Isten (Zsolt 31,6)!“

„Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk (Zsid 4,16).“

„De én hiszem, hogy még meglátom az Úr jóságát az élők földjén. Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban (Zsolt 27,13-14)!“

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat (IIKor 9,6).“

Áldás: „...de mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg (IThesz 5,21).“
Ámen.

Záró ének: 284. dicséret: „Áldjuk a nagy Isten jóságát...“